

Č. j./Sp. zn./Typ
MD-39536/2021-160/10
MD/39536/2021/160

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo dopravy, odbor agend řidičů, jako odvolací správní orgán podle ust. § 118 odst. 3 písm. b) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,

z a m í t á

odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“), č. j.: **MHMP 2048318/2021/Muh**, spis. zn.: S-MHMP 31205/2021/Muh, vydanému dne **08.12.2021**, a toto rozhodnutí

potvrzuje.

Předmětné odvolání podal pan [redacted] (dále jen „odvolatel“), proti výše uvedenému rozhodnutí, kterým jej správní orgán I. stupně shledal vinným z porušení ust. § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném v rozhodné době. Za naplnění skutkové podstaty přestupků podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. byla odvolateli podle ust. § 125f odst. 4 v souvislosti s ust. § 125c odst. 5 písm. f) téhož zákona uložena pokuta ve výši 3 000 Kč. Současně byla odvolateli podle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném v rozhodné době, v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění účinném v rozhodné době, uložena povinnost uhradit náklady řízení v částce 1 000 Kč.

Odůvodnění

Ministerstvo dopravy, odbor agend řídičů (dále jen „odvolací správní orgán“), při svém rozhodování vycházelo ze spisové dokumentace správního orgánu I. stupně spis. zn.: S-MHMP 31205/2021/Muh a z obsahu odvolání odvolatele.

Úvodem odvolací správní orgán prověřil, zda je v daném případě k řízení o odvolání příslušným správním orgánem, zda bylo odvolání podáno včas a osobou oprávněnou. Všechny tyto podmínky byly splněny.

Přezkoumáním příslušné spisové dokumentace a napadeného rozhodnutí bylo zjištěno, že nezjištěný řidič motorového vozidla tovární značky Chevrolet, registrační značky [REDAKCE], dne 30.12.2020, v 13:03 hodin, v Praze 6, v Dejvickém tunelu, směr jízdy Troja, nerespektoval dopravní značku č. B 20a „Nejvyšší dovolená rychlost“ s vyobrazením číslice 70, když jel rychlostí 91 km.h⁻¹ (po odečtu maximální přípustné odchylky měřicího přístroje), čímž porušil ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. Vzhledem k uvedenému vzniklo podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb.

Dále dne 22.04.2021, v 15:20 hodin, v Praze 6, v Brusnickém tunelu, směr jízdy Troja, nezjištěný řidič motorového vozidla tovární značky Chevrolet, registrační značky [REDAKCE], nerespektoval dopravní značku č. B 20a „Nejvyšší dovolená rychlost“ s vyobrazením číslice 50, když jel rychlostí 68 km.h⁻¹ (po odečtu maximální přípustné odchylky měřicího přístroje), čímž porušil ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. Vzhledem k uvedenému vzniklo podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb.

Podezření ze spáchání přestupků bylo postoupeno správnímu orgánu I. stupně, který vyzval provozovatele vozidla, tj. odvolatele v souladu s ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu k uhrazení určené částky ve výši 1 000 Kč, resp. 600 Kč, případně ke sdělení údajů o totožnosti řidiče, který řídil uvedené vozidlo v době spáchání přestupku. Provozovatel vozidla na tyto výzvy nereagoval.

Správní orgán I. stupně následně vyzval provozovatele vozidla k podání vysvětlení, aby sdělil údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupků. Odvolatel sdělil správnímu orgánu I. stupně písemně, že v daných dobách řídil výše uvedené vozidlo on sám.

Správní orgán I. stupně následně vyrozuměl odvolatele o zahájení řízení o přestupcích podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 a 4 zákona o silničním provozu, kterým jej současně předvolal k ústnímu jednání o přestupku, a to na den 07.10.2021. Uvedené vyrozumění bylo odvolateli doručeno dne 24.09.2021, jak prokazuje doručenkou předmětné datové zprávy.

Odvolatel zaslal dne 30.09.2021 správnímu orgánu I. stupně omluvu z ústního jednání. Tato omluva však nebyla důvodná ani doložená.

Nařízené ústní jednání proběhlo výše uvedeného dne bez účasti odvolatele, neboť ten se k němu bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu nedostavil, ač byl řádně předvolán.

Dne 07.10.2021 vydal správní orgán I. stupně usnesení o zastavení řízení, č. j.: MHMP 1592194/2021/Muh, kterým podle ust. § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky zastavil řízení zahájené s odvolatelem ve věci podezření ze spáchání přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 a 4 zákona o silničním provozu. Proti tomuto usnesení podal odvolatel v zákonné lhůtě blanketní odvolání. Správní orgán I. stupně jej proto vyzval k doplnění odvolání ve smyslu ust. § 82 odst. 2 správního řádu, a to ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení této výzvy. Odvolatel odvolání nedoplnil.

Dne 08.10.2021 se odvolatel dostavil ke správnímu orgánu I. stupně, nahlédl do předmětného spisu a převzal jeho kopii.

Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně neshledal důvody pro postup podle ust. § 87 správního řádu, postoupil odvolání spolu s příslušnou spisovou dokumentací odvolacímu správnímu orgánu, k provedení odvolacího řízení.

Odvolací správní orgán vydal dne 04.02.2022 rozhodnutí č. j.: MD-39536/2021-160/3, jímž odvolání zamítl a usnesení správního orgánu I. stupně potvrdil.

Správní orgán I. stupně mezitím požádal Městskou policii hl. m. Prahy o prověření nastavení nejvyšší dovolené rychlosti na proměnné dopravní značce č. B 20a „Nejvyšší dovolená rychlost“ v době spáchání předmětných přestupků.

Správní orgán I. stupně obdržel odpověď, že v předmětnou dobu dne 30.12.2020 byla na proměnné dopravní značce nastavena nejvyšší dovolená rychlost 70 km.h⁻¹ a dne 22.04.2021 50 km.h⁻¹.

Správní orgán I. stupně následně zahájil řízení o přestupcích provozovatele vozidla a předvolal odvolatele k ústnímu jednání na den 18.11.2021. K ústnímu jednání se bez důležitého důvodu či náležitě omluvy odvolatel nedostavil, a proto bylo vedeno v jeho nepřítomnosti.

Správní orgán I. stupně vydal dne 10.12.2021 rozhodnutí č. j.: MHMP 2048318/2021/Muh, kterým shledal odvolatele vinným ze spáchání výše uvedených přestupků, za což mu uložil pokutu ve výši 3 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 19.12.2021.

Proti tomuto rozhodnutí podal odvolatel v zákonné lhůtě blanketní odvolání. Správní orgán I. stupně následně vyzval odvolatele k doplnění odvolání ve smyslu ust. § 82 odst. 2 správního řádu, a to ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení této výzvy. Odvolatel odvolání doplnil dne 06.02.2022, kdy uvedl, že se dne 06.10.2021 osobně dostavil ke správnímu orgánu I. stupně a doznal se ke spáchání předmětných přestupků, pročež mu bylo dané jednání prokázáno a věc byla odložena čistě účelově. V napadeném rozhodnutí je lživě uvedeno, že se ke správnímu orgánu I. stupně dne 06.10.2021 dostavila osoba, jež se představila jako [REDAKCE] avšak prokázala se pouze řidičským průkazem, a proto jí nebylo umožněno nahlédnout do spisové dokumentace. Ve věci odvolatel namítá, že ve spisovém materiálu není založen podklad prokazující uveřejnění informace o zřízení stálých automatizovaných technických systémů v době spáchání přestupků dle ust. § 24b odst. 2 zákona o obecní policii. V době spáchání přestupků byla navíc podána žádost o změnu provozovatele vozidla, a to u Městského úřadu Židlochovice dne 06.10.2020.

Vzhledem ke skutečnosti, že správní orgán I. stupně neshledal důvod k postupu podle ust. § 87 správního řádu, postoupil odvolání spolu s příslušnou spisovou dokumentací odvolacímu správnímu orgánu, k odvolacímu řízení, o čemž vyrozuměl odvolatele.

Odvolací správní orgán následně dne 02.03.2022 obdržel od správního orgánu I. stupně doplnění spisového materiálu o podklady týkající se žádosti odvolatele o změnu provozovatele vozidla, a to u Městského úřadu Židlochovice.

Odvolací správní orgán tyto podklady zaslal odvolateli a stanovil mu lhůtu pro vyjádření se k nim, čehož odvolatel nevyužil.

Odvolací správní orgán konstatuje, že z podkladů zajištěných správním orgánem I. stupně od Městského úřadu Židlochovice vyplývá, že odvolatel skutečně podal dne 06.10.2020 prostřednictvím datové schránky žádost o změnu provozovatele vozidla, a to přepis na společnost [REDAKCE]

Jelikož součástí této žádosti nebyly předepsané dokumenty (zelená karta, doklad o provedené evidenční kontrole,...), vyzval Městský úřad Židlochovice odvolatele k jejich doplnění. Odvolatel na tuto výzvu nijak nereagoval.

Odvolací správní orgán následně zjišťoval, jakým způsobem bylo naloženo s uvedenou žádostí odvolatele, přičemž zjistil, že Městský úřad Židlochovice vydal dne 13.04.2022 usnesení [REDAKCE], jímž zastavil řízení o předmětné žádosti odvolatele z důvodu nesplnění podmínek dle ust. § 9 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.

Odvolací správní orgán rovněž z úřední činnosti zjistil v rámci náhledu do registru silničních vozidel, že provozovatelem předmětného motorového vozidla se ke dni 07.04.2022 stala paní [REDAKCE] přičemž do dne 07.04.2022 byl dle registru silničních vozidel provozovatelem a vlastníkem vozidla odvolatel. Odvolací správní orgán se proto obrátil se žádostí o spolupráci na Magistrát města Liberce, aby odvolacímu správnímu orgánu sdělil, kdo podal žádost o změnu vlastníka motorového vozidla registrační značky [REDAKCE] a jaké dokumenty k žádosti přiložil (plná moc atd.). Magistrát města Liberce odvolacímu správnímu orgánu zaslal kopie žádosti o zápis změny vlastníka i provozovatele předmětného vozidla a přiložené dokumenty (žádost o zápis změny vlastníka i provozovatele vozidla a plná moc), ze kterých vyplývá, že odvolatel dne 06.04.2022 zplnomocnil paní [REDAKCE] k provedení přepisu předmětného vozidla v registru silničních vozidel na místně příslušném obecním úřadě a že dosavadním vlastníkem a provozovatelem vozidla byl odvolatel.

Odvolací správní orgán následně veškeré podklady, jež byly do předmětného spisu doplněny, zaslal odvolateli k seznámení do datové schránky a stanovil mu lhůtu 5 dnů ode dne doručení, ve které se k nim mohl případně vyjádřit. Odvolatel této možnosti nevyužil.

Odvolací správní orgán po posouzení všech podkladů dospěl k závěru, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno v souladu s platnými právními předpisy.

Odvolací správní orgán se zabýval, zda byly splněny podmínky pro zahájení řízení o přestupku ve smyslu ust. § 125f odst. 5 písm. b) zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení správní orgán projedná přestupek provozovatele vozidla teprve tehdy, učinil-li nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, ale nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno. Toto ustanovení vyjadřuje subsidiaritu odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla vůči odpovědnosti za přestupek řidiče [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), ze dne 16.11.2014, č. j.: 1 As 131/2014-45]. Na prvním místě je tedy odpovědnost za přestupek řidiče, což vyplývá i z ust. § 125h odst. 6 zákona č 361/2000 Sb., podle kterého správní orgán poučí provozovatele, jehož vozidlem nezjištěný řidič spáchal přestupek, o možnosti sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku. Při posuzování, zda správní orgán učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, ale nelze ztrácet ze zřetele smysl a účel právní úpravy přestupku provozovatele vozidla. Zcela jasným primárním úmyslem zákonodárce právní úpravy přestupku dle ust. § 125f zákona o silničním provozu „*je postihnout existující a jednoznačně zjištěný protiprávní stav, který byl způsoben provozem, resp. užíváním vozidla při provozu na pozemních komunikacích. Podle názoru Nejvyššího správního soudu je zcela přiléhavé, pokud zákonodárce zvolil objektivní formu povinnosti samotného provozovatele vozidla, jenž je jako vlastník věci – nástroje spáchání protiprávnosti – z hlediska veřejného práva primární identifikovatelnou a konkrétní osobou*“ (srov. rozsudek NSS ze dne 11.12.2014, č. j.: 3 As 7/2014-21). „*Bylo by proti smyslu úpravy správního deliktu provozovatele vozidla vyžadovat po správních orgánech rozsáhlé kroky směřující k určení totožnosti přestupce, nemají-li pro takové zjištění potřebné indicie a případné označení řidiče provozovatelem vozidla k výzvě podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu zjevně nevede, resp. nemůže vést k nalezení a usvědčení pachatele přestupku* (srov. rozsudek NSS ze dne 22.10.2015, č. j.: 8 As 110/2015- 46). Podmínka „*učinění nezbytných kroků ve smyslu § 125f odst. 4 zákona o přestupcích je naplněna a správní orgán po odložení či zastavení řízení o přestupku projedná správní delikt*“.

V daných případech, kdy se nepodařilo na místě spáchání přestupků bezprostředně identifikovat osobu řidiče, může stěžejní podání vysvětlení učinit pouze odvolatel jako vlastník a provozovatel předmětného vozidla, kterému by měla být známa totožnost řidiče. **Odvolatel, jako jediná osoba v daném případě oprávněná sdělit údaje o totožnosti řidiče v inkriminovaném místě a čase, na výzvu správního orgánu I. stupně reagoval sdělením, že předmětné vozidlo v předmětných dobách na předmětných místech řídil on sám, pročež byl jako obviněný ze spáchání přestupků předvolán k ústnímu jednání, k němuž se nedostavil, čímž bylo znemožněno získání důkazů, pro které by bylo možno shledat jej vinným z přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 a 4 zákona o silničním provozu.**

Není pochyb o tom, že správní orgán I. stupně postupoval správně, přičemž svůj postup také v odvoláním napadeném rozhodnutí řádně odůvodnil. Odvolací správní orgán odkazuje na příslušnou judikaturu, respektive rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), ze dne 10.04.2019, č. j.: 1 As 406/2018 - 34. Odvolací správní orgán nemůže než se ztotožnit s odůvodněním správního orgánu I. stupně, kdy lze shrnout, že **pouhý záznam o podání vysvětlení nadto před zahájením řízení, v daném případě označení odvolatele sebe samého jako řidiče, nelze použít jako důkazní prostředek, přičemž v dané věci nebylo dalších důkazů, které by mohly prokázat spáchání přestupku konkrétní osobě.** Dle ust. § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu platí, že neuhradí-li provozovatel vozidla určenou částku, může obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, který jej vyzval k uhrazení určené částky, písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku ve lhůtě podle odstavce 3, kdy toto sdělení se považuje za podání vysvětlení. Samotné uvedení osoby řidiče provozovatelem vozidla tak nemůže bez dalšího šetření a dokazování postačovat jako dostatečný důkazní materiál k prokázání spáchání přestupku řidiče touto osobou. Nadto odvolací správní orgán uvádí, že odvolatel jako řidič by byl potrestán shodnou pokutou a navíc by obdržel i body v bodovém hodnocení řidiče, a proto zvolený postup odvolatele postrádá jakoukoli logiku, kdy jej naopak lze vyhodnotit jako zřejmou obstrukci a snahu o umělé prodlužování projednání věci.

Správnost postupu ve věci je podložena i další konzistentní judikaturou NSS, neboť **se k této problematice vyjádřil např. také ve svém rozsudku č. j.: 6 As 115/2019, ze dne 07.08.2019,** kde uvedl, cit.: *„Žalovaný správní orgán i krajský soud posledně citované ustanovení pomínuly a skutkový závěr, že vozidlo v době překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci řídil právě stěžovatel, opřely výhradně o vysvětlení, jež stěžovatel podal podle § 125h zákona o silničním provozu. Vzhledem k tomu, že stěžovatel pak zůstal ve správním řízení pasivní, šlo o jediný důkaz o tom, že stěžovatel vozidlo v době spáchání přestupku řídil, jež se žalovanému (respektive městskému úřadu) podařilo získat. Zároveň však šlo o důkaz nepřípustný. Nejvyšší správní soud proto nemůže učinit jiný závěr, než že žalovaný nezjistil skutkový stav v rozsahu dostatečném pro uznání stěžovatele vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu (viz shodně výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 406/2018 - 34) a že krajský soud pochybil, pokud pro tuto vadu jeho rozhodnutí nezrušil. Námitku **procesní nepoužitelnosti svého „příznání“** vznesl stěžovatel již v žalobě (byť neodkázal výslovně na § 137 odst. 4 správního řádu), krajský soud však namísto toho, aby ji adekvátně uchopil a vypořádal, zahrnul účastníky (a konečně i Nejvyšší správní soud) obsáhlými úvahami na téma zneužití práva a procesní obstrukce. Jakkoli lze mít do určité míry pochopení pro rozpoložení soudce krajského soudu při rozhodování frekventovaných a typově obdobných věcí, v nichž jako zástupci vystupují stále tytéž osoby, nelze ztrácet ze zřetele, že je třeba žalobu projednat a na žalobní body v nezbytném rozsahu reagovat, již proto, že jen tak lze rozsudek podrobit efektivnímu kasačnímu přezkumu. **Jestliže zákon jednoznačně stanoví, že záznam o podání vysvětlení jako důkazní prostředek použít nelze, nemůže krajský soud dospět k závěru, že ho použít lze, i kdyby byl krajský soud skálopevně přesvědčen, že žalobce jednal v přestupkovém řízení obstrukčně a zneužil svá procesní práva. Za dané situace tak šlo o úvahy zcela zbytečné. ... Nelze-li bez součinnosti obviněného shromáždit dostatek důkazů o tom, že dopravní přestupek skutečně spáchal obviněný (v tomto případě stěžovatel), není možné vydat rozhodnutí o přestupku, kterým se obviněný uznává vinným, nýbrž je třeba řízení zastavit...“***

Odvolací správní orgán konstatuje, že skutečnost, že se odvolatel po zahájení řízení o přestupku řidiče v zaslaném sdělení opakovaně přiznal ke spáchání tohoto přestupku, není dostatečným důkazem pro uznání jej vinným z předmětného přestupku. Odvolací správní orgán odkazuje na náleznost Ústavního soudu ze dne 16.06.2011, spis. zn.: I. ÚS 864/11, v němž Ústavní soud v trestní věci učinil závěr, že: *„obsah doznání obviněného se považuje za věrohodný jen tehdy, je-li jeho věrohodnost prokázána dalšími důkazy; není možné, aby ze způsobu obhajoby bylo usuzováno na vinu obviněného za neexistence nebo slabosti jiných usvědčujících důkazů nebo na ni bylo usuzováno z osobních vlastností nebo jiných charakteristik obviněného“.* Také Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22.01.2009, č. j.: 1 As 96/2008 – 115, konstatoval, že: *„ani doznání nezabývá správní orgán povinností zjistit takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu)“.*

Lze tak shrnout, že správní orgán I. stupně učinil souladu s ust. § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu nezbytné kroky ke zjištění pachatele uvedeného přestupku, a následně v souladu s platnou právní úpravou zahájil řízení z hlediska objektivní odpovědnosti.

Spis obsahuje dostatečný důkazní materiál, a to výpis z registru silničních vozidel, fotodokumentaci a oznámení přestupku [REDAKCE] ze kterých vyplývá, že řidič předmětného vozidla dne 30.12.2020, v 13:03 hodin v Praze 6, v Dejvickém tunelu, směr jízdy Troja, resp. 22.04.2021, v 15:20 hodin v Praze 6, v Brusnickém tunelu, směr jízdy Troja, nerespektoval dopravní značku č. B 20a „Nejvyšší dovolená rychlost“ s vyobrazením číslice 70, resp. 50, když jel s uvedeným vozidlem rychlostí 91 km.h⁻¹, resp. 68 km.h⁻¹. Vzhledem k uvedenému vzniklo podezření ze spáchání přestupků dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 a 4 zákona o silničním provozu.

Podle ust. § 125f odst. 2 zákona o silničním provozu provozovatel vozidla za přestupek podle odst.1 odpovídá, pokud porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání, porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu. Všechny podmínky byly v daném případě splněny.

Odvolací správní orgán se dále zabýval zbylými námitkami odvolatele a konstatuje následující.

Odvolací správní orgán konstatuje, že je irelevantní námitka odvolatele týkající se jeho tvrzení, že v napadeném rozhodnutí je lživě uvedeno, že se ke správnímu orgánu I. stupně dne 06.10.2021 dostavila osoba, jež se představila jako [REDAKCE], avšak prokázala se pouze řidičským průkazem, a proto jí nebylo umožněno nahlédnout do spisové dokumentace. Předmětná spisová dokumentace obsahuje úřední záznam [REDAKCE], ze kterého se podává, že se ke správnímu orgánu I. stupně dostavila osoba, jenž se představila jako [REDAKCE], avšak prokázala se pouze řidičským průkazem, čemuž kromě oprávněné úřední osoby byla svědkem i [REDAKCE]. Odvolací správní orgán nemá důvodu pochybovat o pravdivosti obsahu tohoto úředního záznamu, nicméně stěžejní je skutečnost, že správní orgán I. stupně v předmětném řízení nijak nekrátil odvolatele na procesních právech, protože je bez významu se zabývat skutečností, zda je dané tvrzení pravdivé či nikoliv.

Odvolací správní orgán konstatuje, že je lichá námitka odvolatele, že ve spisovém materiálu není založen podklad prokazující uveřejnění informace o zřízení stálých automatizovaných technických systémů v době spáchání přestupků dle ust. § 24b odst. 2 zákona o obecní policii. Na straně 13-18 předmětného spisového materiálu je dokument Policie ČR č. j.: KRPA-14684-1/ČJ-2020-0000DI a na straně 35-37 je dokument Policie ČR KRPA-48370-1/ČJ-2021-0000DI, jejichž přílohou je seznam míst určených k měření rychlosti Městskou Policií hl. m. Prahy, ve kterých jsou uvedena předmětná místa měření. Předmětný spisový materiál rovněž obsahuje informaci, že na webové stránce www.dopravniinfo.cz je veřejnost informována, že na předmětných místech je měřena rychlost Městskou policií hl. m. Prahy (str. 19 spisu – Brusnický tunel, směr Troja). Uvedená webová stránka byla provedena jako důkaz v rámci ústního jednání dne 18.11.2021, na které se odvolatel nedostavil, přičemž byla v rámci dokazování prohlížena obě místa, kdy bylo prokázáno, že veřejnost byla informována o zřízení automatizovaných technických systémů v daných místech, a to včetně data zveřejnění. Odvolací správní orgán konstatuje, že dané skutečnosti lze zjistit rovněž kupříkladu z ročenky dopravy vydávané každým rokem TSK hl. m. Prahy, dostupná na webové adrese www.tsk-praha.cz. O umístění daných prostředků byla veřejnost také informována v médiích např. www.ahaonline.cz/clanek/musite-vedet/120053/konec-pokut-kompletni-maparadaru-v-praze-zde, motohodnoceni.cz/rady-a-tipy/radary-a-usekova-mereni, atd. Zmíněným bylo dostáno podmínce uvedené v ust. § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, neboť toto ustanovení nestanoví způsob, jakým mají být zveřejněny informace o umístění technických prostředků, přičemž za vhodný způsob zveřejnění lze považovat především média, což bylo učiněno.

Odvolací správní orgán konstatuje, že odvolatel vskutku podal žádost o změnu provozovatele vozidla, a to u Městského úřadu Židlochovice dne 06.10.2020, nicméně, jak je z dalšího šetření

zřejmé, jednalo se o účelové jednání mající obstrukční charakter. Odvolatel podal žádost zasláním holého textu, jenž nebyl vyplněn do tiskopisu, nebyl doložen plnou mocí údajného nového provozovatele předmětného vozidla atd. Odvolatel byl Městským úřadem Židlochovice vyzván k doplnění dané žádosti o zákonné náležitosti, avšak odvolatel na tuto žádost nijak nereagoval. Městský úřad Židlochovice proto v souladu s právními předpisy, byť se značným časovým odstupem, řízení o této žádosti zastavil z důvodu nesplnění podmínek dle ust. § 9 zákona č. 56/2001 Sb. Dále bylo zjištěno, že ke změně vlastníka a provozovatele předmětného vozidla došlo až dne 07.04.2022, přičemž jak z dané žádosti vyplývá, dosavadním vlastníkem byl do této doby odvolatel. Z daného zjištění jednoznačně vyplývá, že v době spáchání předmětných přestupků byl provozovatelem vozidla odvolatel a nese tak objektivní odpovědnost provozovatele vozidla za skutky spáchané předmětným vozidlem v předmětných dobách na předmětných místech nezjištěným řidičem. Odvolací správní orgán doplňuje, že je mu znám náleží Ústavního soudu č. Pl. ÚS 114/20, podle kterého ustanovení § 125f odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu vylučuje objektivní odpovědnost dosavadního vlastníka a provozovatele vozidla, podal-li v době před porušením povinnosti řidiče žádost o zápis změny provozovatele vozidla, přičemž tento liberační důvod není vázán na úspěšné ukončení řízení o zápis změny. Odvolací správní orgán však konstatuje, že uvedený ústavní náleží nedopadá na předmětný případ, neboť je zjevné, že odvolatel podal předmětnou žádost o zápis změny vlastníka a provozovatele vozidla čistě z důvodu, že se v případě řízení o přestupku provozovatele vozidla bude moci hájit tím, že tuto žádost podal. Tato obstrukční praktika vyplývá mimo jiné z postupu odvolatele spočívajícího v načasování sdělení správnímu orgánu I. stupně, že podal předmětnou žádost (nadto daná žádost nespĺňovala základní atributy). Je tak zřejmé, že přestože odvolatel danou žádost podal již dne 06.10.2020, správní orgán I. stupně o této skutečnosti informoval až dne 04.02.2022 v doplnění odvolání, které bylo valnou částí textu pouze kopií meritorního rozhodnutí, kdy takový postup lze vyhodnotit jako pověštný „trumf v rukávu“. Odvolací správní orgán spatřuje v jednání odvolatele prvky zneužití práva, jemuž nenáleží právní ochrana, protože nelze na daný případ vztáhnout závěry vyplývající z uvedeného náleží ÚS, neboť ty dopadají na odlišné případy (řádně podaná žádost splňující všechny náležitosti, bezprostřední informování správního orgánu o této skutečnosti, absence obstrukcí v řízení atd.) Nadto odvolatel podal řádnou žádost o zápis změny v registru silničních vozidel dne 07.04.2022.

Odvolací správní orgán konstatuje, že byla stanovena pokuta ve výši 3 000 Kč, přičemž za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, coby přísněji postižitelnému přestupku, lze uložit pokutu od 2 500 Kč do 5 000 Kč. Je zřejmé, že správní orgán I. stupně uložil pokutu na při spodní hranici zákonného intervalu, kdy přihlédl jak k polehčujícím, tak k přitěžujícím okolnostem. Přitěžující okolností je především skutečnost, že se odvolatel dopustil více přestupků. Z uvedeného je zřejmé, že správní orgán I. stupně nevybočil při stanovení správního trestu z mezí správního uvážení a stanovený správní trest je plně v souladu s právními předpisy.

Na základě výše uvedeného odvolací správní orgán dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně v předmětném řízení postupoval správně a v souladu se zákonem a judikaturou NSS. Odvolací správní orgán neshledal vady, které by měly vliv na zákonnost či správnost napadeného rozhodnutí. Z tohoto důvodu odvolací správní orgán rozhodl tak, jak je ve výřokové části tohoto rozhodnutí uvedeno.

Poučení

Toto rozhodnutí je konečné. Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu se proti němu nelze dále odvolat.

V Praze dne 6. června 2022

Mgr. Stanislav Dvořák
ředitel
Odbor agend řidičů

Rozdělovník:

1. [REDACTED]
2. Magistrát hl. m. Prahy, odbor dopravněsprávních činností, Na Pankráci 1685/17, 140 21 Praha 4
3. spis